

UREDD

**UTGITT AV
RØD UNGDOM**

Nr. 2 1973 75 øre

STØTT DET CHILENSKE FOLKET!

Militærjuntaen har tatt makta i Chile. Med hensynsløs brutalitet har den chilenske overklassen, støtta av USA, drept, torturert og fengslet ti-tusenvis av arbeidere, studenter og skoleelever. Og Allende, lederen for den valgte Folkefrontregjeringa, er skutt av terroristene.

Folkefrontregjeringa satt med makta i tre år. På denne tida tok den en rekke tiltak for å løsrive Chile fra utenlandsk innblanding. Regjeringa gikk mot den innenlandske rikmannsklassen og begrenset de utenlandske storbedriftenes plyndring av landet.

Denne politikken var til fordel for folk flest, derfor fikk Allende støtte.

Men det ble aldri sosialisme i Chile. Reformene Allende gjennomførte var reformer innenfor rammen av det bestående kapitalistiske samfunn.

Utsnitt av Chile-demonstrasjon i Oslo.

Fru Allende:

FOLKET SKULLE HA VÆRT VÆPNA!

**MÅ VI DREPE 20 000,
VIL VI GJØRE DET**

Det er særlig to ting vi kan lære av det som skjedde i Chile.

For det første: Når rikfolka føler seg trua av folket sine krav, skyr de ingen midler for å sikre sine egne, snevre makt- og pengeinteresser. Passer det dem, gir de blaffen i folket. En representant for det chilenske storborgerskap sa før kuppet: Må vi drepe 20 000, vil vi gjøre det. ITT, et amerikansk kjempekonsern som blei nasjonalisert av Folkefronten, forsøkte å skape økonomisk kaos i Chile. Det støtta også opp om ulike fascist-grupper som terroriserte arbeidere og bønder. Til tross for dette trodde Allende at han skulle kunne overtale storborgerne til å bli »snille». Den troen kom til å koste blod.

**FOLKET VAR
FORSVARSLØST**

For det andre: Folket i Chile hadde ingenting å forsvare seg med da overklassen og juntaen gikk til angrep. Det tragiske resultatet ble katastrofe og blodbad. Chile er i dag et beinhardt diktatur.

Allendes enke har etter kuppet selv sagt at regjeringas viktigste feil var at den ikke ga folket våpen slik at det kunne ha forsvart seg mot terroren. Hadde det fått det, slik mange revolusjonære krevde, ville borgerskapet sannsynligvis ikke ha vunnet, og folket kunne ha fortsatt på veien mot sosialismen. Allendes linje om den fredelige overgangen til sosialismen led skipbrudd. Det er en viktig lærdom. Også for oss i Norge.

Det er enkelte ting vi aldri prater særlig høyt om. Andre ting plaprer vi løs om uten å rømme eller finne unnskyldninger for. Er du forkjøla tenker du aldri på at det ikke kan sies høyt, men er du jente og har menstruasjon så er det hysj-hysj da!

HYSJ-HYSJ

DEN FØRSTE MENSTRUASJONEN

I 13-årsalderen får jentene sin første menstruasjon. Det fins hundrevis av historier om jenter som har blitt livredde fordi de ikke visste nok om menstruasjon. Foreldrene til ei jente trodde hun hadde fått blindtarmbetennelse, en annen ble glad og følte seg voksen. Vi trenger en skikkelig opplysning så vi ikke blir redde og flau. Menstruasjon er noe vi godt kan snakke høyt om!

»ER IKKE HELT I FORM I DAG»

Gutta har ikke peiling på hva vi mener når vi sier at vi »ikke er i form». Derfor høres det ofte ut som vi jenter er noen puser som alltid har vondt et eller annet sted.

Tenk om vi hadde sagt det sånn det er: »Jeg har vondt i ryggen. Jeg har vondt i hodet. Kvalmen ligger høyt opp i halsen og jeg har magepine.»

Det er ikke meninga at vi skal bruke menstruasjonen for å få gutta til å synes synd på oss. Likevel er det riktig å si åssen det er så de kan støtte oss når vi trenger det.

PÅ SKOLEN

Når vi har menstruasjon, er det mange som ikke orker å gymme. Ei gymlærerinne nekta jentene å bruke ordet menstruasjon eller »mens» – de skulle si »vanlig grunn». Det var vel ufint å si det!

Enkelte lærere blir flau hvis du forteller at du er dårlig på grunn av menstruasjonen. De gir deg fri og dytter deg ut av døra for å slippe en »pinlig» situasjon!

Når vi har seksualundervisning får vi sjelden høre noe mer om menstruasjonen enn at »det foregår en eggøsning en gang i måneden». Skulle ikke både gutta og vi sjøl fått vite mer om humørsvingningene og smertene som følger med?

HJEMME

Det er på skolen vi må kreve skikkelig opplysning. Foreldrene våre har sjøl vært utsatt for alt hysj-hysjet. Derfor har de vanskelig for å snakke om seksualitet og hva som skjer i puberteten. Hvis vi jenter sier ifra når vi har menstruasjon ville de bedre forstå når vi plutselig farer opp i sinne, griner for et godt ord, svarer surt eller ikke orker å ta oppvasken. Ofte veit mor og søstre det, men far og brødre holdes utafor.

Alle jenter er tjent med at vi ser på dette som den naturlige ting det er.

Bli med på å få vekk alt hysj-hysjet!

KJEMP FOR ET BEDRE

I 2. etg. i dette huset er klubben til Lillesand-ungdommen. Dette har de kjempa til seg. Folkens, la oss gjøre det samme på de stedene vi bor. Vårt krav om et sted å være er et riktig og rettferdig krav. Start underskriftsaksjoner, demonstrasjoner og okkupasjoner! Sett i gang!

Lillesand lignet på de fleste andre byer og steder i dette landet. Her, som andre steder, hadde mange ungdommer ikke annet å gjøre enn å ta en tur på kinoen en gang i uka eller bli sløvet ned på dyre kafeer. Det var ingen plasser hvor vi kunne møtes og gjøre ting vi sjøl har lyst til og råd til.

Kommunen hjalp oss jo ikke. Vi fant ut at skulle vi få et sted å være, måtte vi kjempe det til oss.

Vi skal her fortelle hvordan vi gikk fram. Vi synes sjøl vi gjorde mye riktig.

Det var lurt å utarbeide en formålsparagraf, dvs. et opplegg for hvordan klubben skulle drives, tidlig under aksjonen. Vi bestemte bl.a. at allmannamøtet skulle være klubbens høyeste organ, ungdommen sjøl skal bestemme, ikke kommunen. Likeens fant vi et hus som det gikk an å bruke. Kommunen hadde planlagt å ha kontorer der.

Vi trommet sammen noen jenter og gutter fra

J
A
N
S
E
R
,

KVA MED OSS?

På fleire stader rundt om i landet har vi fått kommunale ungdomsklubbar. Vi treng ikkje kjempa for å få ein stad å vera, sjøl om det hadde vore moro med ein husokkupasjon. Dette er det ein del av oss som kan si. Men er det ikkje noko vi kan gjera da? Spør du deg sjøl eller andre som går i ungdomsklubben på staden din, vil du få til svar at det er kjedeleg, tregt og sløvt der. Ja, det er diverre slik i dei fleste kommunale ungdomsklubbane vi har i dag.

UNGDOMSMILJØ

forskjellige gjenger og årsklasser. Et lite møte ble holdt. Der ble vi enige om å dele oss inn i fem grupper som hadde forskjellige oppgaver:

1) MASEGRUPPE, som stadig skulle ha kontakt med kommunen, viktige personer og kontorer.

2) INFORMASJONSGRUPPE, som gjennom aviser, løpesedler og veggavis skulle fortelle resten av ungdommen hva som skjedde.

3) STØTTE OG VERVEGRUPPE, som skulle jobbe med å trekke ungdommen med, og få støtte fra foreldre og lærere, skolesjefer, prest osv.

4) AKTIVITETSGRUPPE, som skulle planlegge aktivitetene i klubben.

5) ØKONOMIGRUPPE, som skulle skaffe penger.

Forbindelsene mellom disse gruppene ble holdt via styret. Styret ble valgt på første allmannamøtet. Vi arrangerte kakelotteri og loppemarked for å få spredd og for å få støtte til kravet vårt, for å vise folk og kommune at vi var villige til å gjøre noe sjøl og – for å skaffe penger.

Det tok to og en halv måned fra den dagen vi begynte å snakke om opplegget, og til vi fikk huset. Vi fikk også bevilget en liten sum av kommunen til drift!

Enda har vi ikke fått pusset opp huset. Vi har tenkt å gjøre det sjøl. Samtidig mener vi det viktigste nå er å få skapt et godt miljø, få igang så mange aktiviteter som mulig. Vi har jobba litt med å få igang foto-

gruppe, visegruppe, amatørteater og diskusjonsgruppe. Vi skal i tillegg til de mindre rommene vi får, lage ei hyggelig storstue der vi kan møtes for å slappe av, treffe venner og spille plater. Når oppussinga er ferdig har vi også tenkt på hobbyrom, der vi kan kutte i lær, sy eller kanskje drive med elektroteknikk. Ellers skal vi sjølsagt prøve å dikte viser og lage sketsjer.

Til nå er vi blitt 150 medlemmer, men vi satsar på å bli oppimot 250 om ikke så lenge. Da har vi fått med størstedelen av ungdommen i Lillesand. Og det er bra!

Hilsen
Leif og Terje,
Lillesand

VI KAN GJERA NOKO!

No kan vi setja i gang arbeid for eit betre miljø i dei klubbane vi allereie har. Det er ikkje meir enn rett og rimeleg at kommunen har gjeve oss ein stad å vera. Dersom vi berre seier takk og amen, og ikkje tør krevja meir, lurar vi oss sjøl. Vi må kjempa for eit betre miljø i klubbane våre. Det vi driv med ein klubbkveld skal vera saker vi sjøl dreg nytte av. Vi skal ikkje tre perlekjeda av di kommunepampane ynskjer at vi skal »holde oss i ro». Det vert kalla »aktivitetar», men er

ikkje anna enn ein freistnad på å gjera oss passive. La ikkje kommunepampane få den gleda! La oss visa at vi er til, sjøl om vi ikkje heng ute og er i vegen for dei som før.

Arbeid saman med dei vaksne leiarane i klubben, få alle med i arbeidet for å laga eit skikkeleg godt miljø i ungdomsklubbane!

Dette vil det koma meir om i bladet seinare, skriv til oss om dei ideane og røynslane du har.

Jeg forstår det ikke helt. At dette kunne hende meg! Jeg husker godt den kvelden, det var lørdag. Det var fest og jeg traff Espen. Uten riktig å ville det ble jeg med ham inn på et rom. Å herre gud som jeg angrer på at jeg drakk den kvelden.

spørsmål og haltende svar må jeg legge meg på en benk. Hun må jo undersøke om jeg virkelig er gravid. — Du er 4 uker på vei. Hun sier det uten å fortrekke en mine. Nå klarer jeg ikke å holde meg lenger, jeg begynner å stortute.

jeg brev fra Abortnemnda, hvor de ber meg komme til konferanse med mine foresatte. De skulle bare vite! — Hva ville skjedd om jeg hadde fortalt dette til mine foreldre? — Jeg tør nesten ikke tenke på det engang. De ville antageligvis ha slått meg halvt ihjel.

15 ÅR OG GRAVID

— Værsgod neste! Legens stemme bringer meg raskt tilbake til virkeligheten. Jeg ser meg rundt i det kalde nakne venteværelset. En mørkhåret pike reiser seg og går inn til legen. Døra lukker seg bak henne, neste gang er det meg. Jeg finner et gammelt ukeblad på bordet, men det er nytteløst å lese når tankene er et helt annet sted. Espen ga selvfølgelig blaffen. Han tenkte bare på seg selv. »Dette her får du ordne opp i aleine», var svaret jeg fikk da jeg ba han om hjelp.

— Kari Thorstensen. Det er min tur. Helt skjelvei i bena går jeg inn på kontoret. Jeg setter meg og møter hennes anklagende blick. Det var en graviditetsprøve det gjaldt, var det så? Før jeg får tid til til å svare fortsetter hun å spørre. Hva heter du, hvor bor du, foreldres navn og yrke? Etter en lang rekke

Legen prøver forgivevis å trøste meg, hun ber meg gå hjem og fortelle det til foreldrene mine. Imens skal hun sende en søknad for meg til abortnemnda. Jeg klarer ikke å få fram et ord. Hun må vel forstå at jeg ikke kan fortelle det hjemme. Nei, hun forstår det ikke. Jeg bare nikker og går.

Lenge går jeg helt planløst omkring i byen. Etter hvert begynner jeg å komme til meg selv. Jeg begynner å tenke over hva legen sa. Hun sa at hun skulle sende en søknad for meg til abortnemnda. — Abortnemnda, — hva er det? — En samling vel etablerte mennesker som skal sitte å bestemme om jeg skal bli mor eller ikke? Har de i det hele tatt noen forutsetning til å avgjøre min framtid? Hva er meningen med dette råtne systemet, — jeg forstår det ikke. Halvannen uke etter, får

Nei, jeg tør ikke fortelle det, — men kanskje jeg skal gå alene. — Skal jeg da sitte og utlevere meg selv overfor noen personer jeg aldri har sett før. Skal jeg ydmykes overfor disse menneskene, — og attpåtil sammen med mine foreldre? Nei! jeg tør ikke.

Det går nesten en hel måned hvor jeg går rundt som i svime. Jeg klarer ikke å konsentrere meg om noe. På skolen får jeg stadig kjeft for ikke å følge med i timene. Men i dag bestemte jeg meg for å prøve på nytt. Jeg ringte til en annen lege og bestilte time. Allerede dagen etter kunne jeg komme. Neste dag sitter jeg igjen på et kaldt og upersonlig venteværelse. Jeg er sint og fortvilet på samme tid. Hva om det ikke går noe bedre her? Heldigvis er denne legen mye hyggeligere enn den første. Hun forstår meg,

sier hun. Er det i det hele tatt noen som kan forstå hvordan jeg har det.

Hennes vennlige opp-treden gjør at jeg prater mye lettere. Hun stiller de samme spørsmålene som den forrige legen. Jeg blir undersøkt her også. Når hun er ferdig lover hun å hjelpe meg. Foreldrene mine skal ikke få vite noe, hvis søknaden blir inn-vilget.

Vel hjemme stopper jeg foran speilet og ser på magen min. Jeg lurar på om mor kan se det alt. Imorgens spurte hun hva det feilte meg fordi jeg sto og kastet opp. – »Sikkert omgangssyke«, svarte jeg og stirret skyldbetyngt ned i gulvet.

»Fillern, blir han aldri ferdig med å snakke.« Jeg står ute i regnet ved en telefonkiosk og venter for å få ringt til legen. Telefonen hjemme var ikke opptatt, men jeg snek meg allikevel ut for at

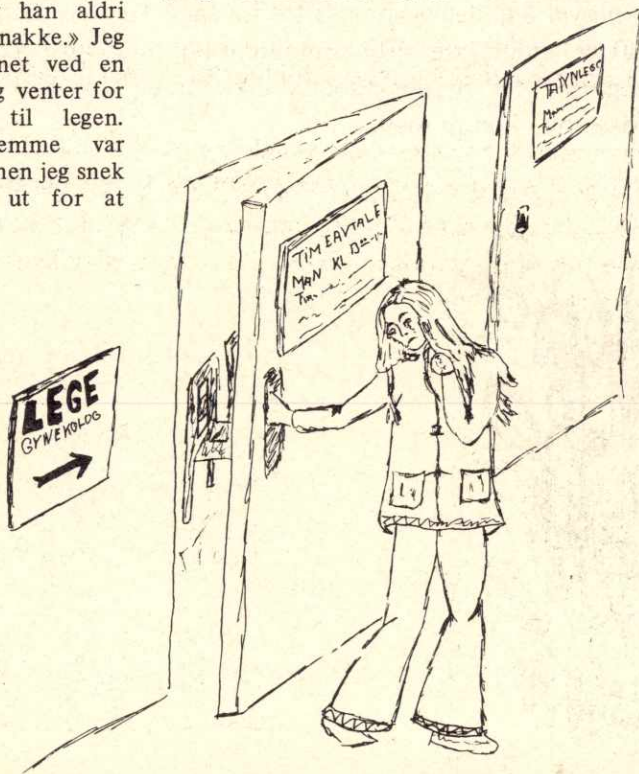
ingen skulle høre noe. Jeg blir kliss våt før det er min tur.

»Javel, – joda, – javel, takk, – morn'a.« På torsdag skal jeg møte opp på Ullevål Sykehus for å få et ja, – eller nei. Abortnemnda vil ha bestemt for meg. Uansett hva svaret blir, – jeg har bare å møte opp. Jeg skal være der klokken 9.00, så det blir vel til å skulke skolen igjen.

Torsdag kl. 9.00, – atter sitter jeg på et trist venteværelse. Etter en halvtimes ventetid dukker det opp en lege. Sammen med fem andre jenter blir jeg bedt om å følge ham til en ny venteplass, denne gang en korridor. En av

jentene får følge med inn på et kontor. Etter en stund kommer hun ut igjen, – tårene renner ned-over ansiktet, – avslag. Jeg er den neste, – gråten ligger tjukk i halsen, – tenk om det går samme vei med meg. Jeg går fram på gulvet foran legens skrivebord, forberedt på alt. –

Det hele går ganske hurtig, – når jeg nå endelig er kommet fram foran de som har min skjebne i sin hånd. – Jeg skal legges inn kl. 10.00 imorgen. – Det er ikke til å tro! – Jeg er overlykkelig. Jeg tenker tilbake på den Canossagangen jeg har gått, og har et stille ønske at andre i framtida skal slippe dette.

»Slapp ungdom burde puttes i anstalter og settes på tvangsarbeid. Tvangsarbeid er en ypperlig terapi. Folk sier: Det er så dyrt å sette folk på anstalter. Vi trenger ikke å bygge palasser for dem.»

Dette sier Jan P. Syse (Høyre).
Sånt pissprat tar vi avstand fra.

Visste du at:

- kapitalistene bruker 3 – tre – milliarder kroner hvert år til reklame her i landet,
- militæret hver dag koster skattebetalerne over 10 millioner kroner,
- staten prøver å gi deg ei »bra« fritid for bare 10 øre dagen,
- bare 80 av landets over 400 kommuner har ungdomsklubber,
- i Porsgrunn får fritidsklubben like høye bevilgninger som de offentlige dassene i kommunen.

DÅPEN

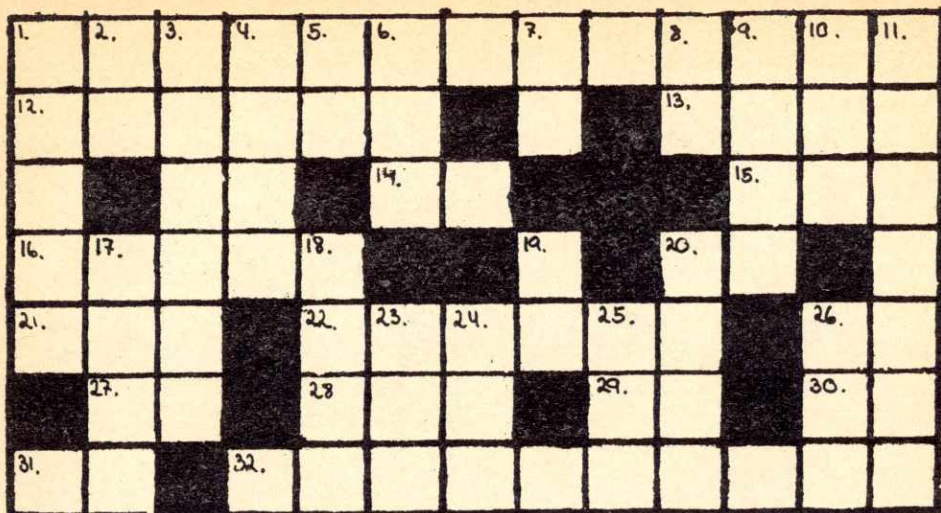
- Hva skal barnet hete? spurte presten.
- Karl Anton Andreas Aubert Wergeland Andersen.

– Hent mer vann, sa presten.

Denne vitsen har vi tatt fra JONAS, ei avis utgitt av Rød Ungdom-tilhengere i Skien/Porsgrunnsdistriktet.

Denne kua har så rare øyne – det ser ut som den tenker!

– Ja, men det gjør den ikke – jeg har sett det samme uttrykket hos folk i departementet!

Vannrett

1. Kjemper ungdommen for.
12. Politimetode.
13. Det skjeve tårn i . . . .
14. Reaksjonært billedblad.
15. Noe å tygge med, minus den siste bokstaven.

16. Gutt på svensk.
20. Ubestemt artikkel.
21. Brennevin-merke.
22. Opprør.

26. Å . . . . fra de fattige og gi til de rike er Anders Langes politikk.
27. Kjell Danielsen.
28. . . . . de Janeiro (bakvendt).
29. Landsorganisasjonen.
30. Tresort

31. Skue.

32. Må til for å få et fritt, klasseløst samfunn (bakvendt).

Loddrett:

1. Ikke lenger hoved-serielag i fotball.
2. Papyrus-båt.
3. Kjemper mot engelske kanonbåter.
4. Engelsk fotballspiller og playboy (bakvendt).
5. To like.

6. Guttenavn.

7. Drikk
8. Long playing.
9. Bite, perf. partisipp.
10. Imperialistmakt nr. 1.
11. Landet ble dessverre medlem av EF.
17. Er kapitalistene.
18. Sier bjørnen, ihvertfall i tegneserier.
19. På såkalt fint språk kalles det WC.
20. Skifter stadig (bakvendt).
23. Is på tysk.
24. Mange kunne tenke seg å gjøre det med halsen til Nixon.
25. Produkt av sauen. (bakvendt)
26. Også, på engelsk.

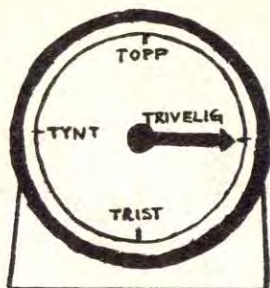
1. premie: Ett årsabonnement på UREDD.
2. premie: Et av de Watergate-lydbåndene ler. Nixon ikke ville utlevere!!!!?

. . . og så var det en far og hans sønn som var på biltur. Faren døde og sønnen ble hardt skadet. Under ulende sirener ble sønnen kjørt til sykehuset. Han ble brakt inn på operasjonsbordet. Legen kom løpende, fikk se hvem det var og utbrøt: «åh herregud, det er jo min sønn!»

Howdan var dette mulig?

Svar: Hvis du ikke er kvinesyn, så skjønte du selvast at det var offer for samfunnets

SPORT

Ca. 3 tilskuere.
Ingen dommer.
Resultat ukjent.

En søndag i september. På Nordtvetfeltet i Oslo strømmet folk til iført alt fra knallnye fotballstøvler til fjorårsmodellen av svarte tresko. Noen hadde ennå ikke krøpet ut av lørdagsstasen, mens andre stilte i treningsdrakt. – Kort sagt, en broket gjeng av gutter og jenter.

Det skulle være fotballkamp – Rød Ungdom arrangerte. Folk fra UREDD var sjølsagt også med!

Vi har snakka med andre folk som deltok. Vi spurte Kari:

- Kampen var all right, ikke sant?
- Jo, den var kjempefin. Synes det var gøy at både gutter og jenter deltok. Sjøl har jeg aldri vært med på noe lignende.

KRITIKK HJELPER!

– Hvordan synes du vi jentene fungerte under kampen?

– I første «omgang» ble vi gående delvis passivt på banen. Sjøl gjorde vi ikke noe for å rette på dette. Men under pausen kom det jo fram kritikk av guttenes holdning til jenter og fotball. Derfor ble vi enige om at guttene skulle sentre mer

til jentene. Det var da vi lagde parolen: «Ingen driblinger og egospill – flere sentringer». Kritikken hjalp betraktelig. Det var til og med flere av jentene som scora mål etter pausen. Selvfølgelig var guttene ekstra snille mot oss, men likevel

...

– Veit heller ikke du hvem som vant?

– Ærlig talt, det aner jeg ikke, det var uvesentlig. Hovedsaken var at vi alle skulle få trim og ha det gøy, og det hadde vi!

»PROFFSPILLERENS» SYN

– Og du a'Terje, du som er ivrig aktiv fotballspiller, hva synes du om kampen?

– Jeg synes den var virkelig bra. En helt annen stil enn det jeg er vant til. Det var ikke noe kjefting. Det vi var uenige om tok vi opp i pausen. Jeg ble f.eks. kritisert fordi jeg spilte ego. Det er litt vanskelig å huske på at det ikke var om å score mål – om å vinne.

– Synes du også parolen vår var fin?

– Ja, fordi alle ble trukket med i spillet. Folk som jeg ikke hadde trodd kunne treffe en ball, blomstra opp i løpet av kampen, særlig jentene.

– Så kampen ga mersmak?

– Ja, eru gærn, dette må vi ha mere av!!!

Ein kan lage bilar som held.

På utstillinga i Frankfurt i år viste Porsche ein modell som skal vare i 20 år. Pengefolka i bilindustrien var svært skeptiske – dei hevda at ein slik bil var for god. Marknaden ville fort ha blitt metta, og folk ville ikkje ha bytta bil så ofte. Bilselskapa lar difor bilane døy, dei bygger bilar med »innebygd slitasje».

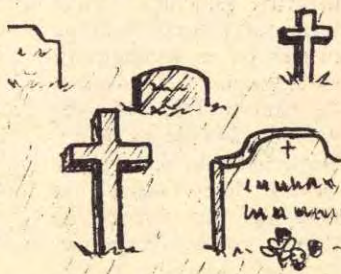
VOLVO lagde for ein del år sidan ein PV som satte grå hår i hovudet på VOLVO-leinga. PV'en var nemlig for bra. Den gjekk ikkje raskt nok i stykker, og den trong sjeldan reservedelar. Difor trakk direktørane han fort ut av produksjon.

Planane til staten går ut på at det i 1990 skal vere 2 000 000 privatbilar eller dobbelt så mange som det er i dag. Jernbanen skal etter kvart leggjast ned.

Dersom ikkje vi, folket, klarar å stogge denne utviklinga vil fylgjande skje: Ca. 10 000 nordmenn må rekne med å døy fram til 1982 i trafikken.

Omlag så mange som det bur i Bergen, ca. 140 000, må rekne med å bli skadd.

I denne perioden vil ulykkene koste 15 milliardar kroner.

Ein hest vandrar i 13 km/t. Ein bil går – i gjennomsnitt i Los Angeles – 9 km/t. Så ille er det ikkje i Norge enda, men . . .

På 60 bilfelt som er 3 meter breie kan ein ikkje transportere fleire personar enn det kan på 2 T-banespor, som er 3 meter breie.

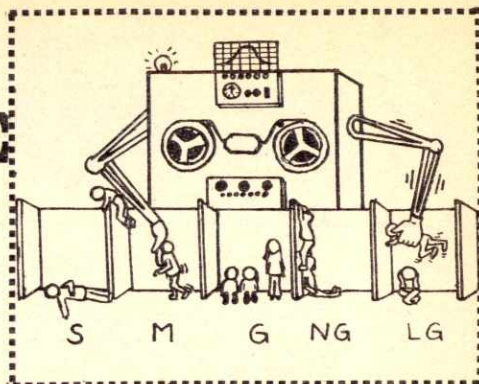
Dyrka mark blir vegar og parkeringsplassar. Skattebetalarene må ut med pengane det koster, dei som fyrst og fremst tener på ei slik utvikling, bil- og oljeselskapa går mest fri.

Bilane forurenser, det gjer ikkje trikken. Likevel ynskjer stat og kommune at trikken skal leggjast ned.

Folkens! Kapitalismen skapar berre problem for oss.

Fram for sosialismen. Når folket har makta kan vi sjølv styre utviklinga.

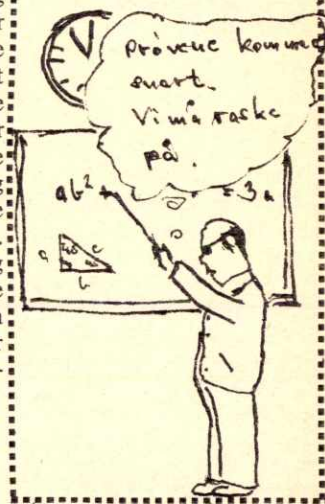
NEI TIL NORMERTE PRØVER

Snart kommer normerte prøver. I 1971 var det store aksjoner på skolene mot disse prøvene.

Dette førte til at prøvene ble delvis frivillige. Men hvorfor bekjempe denne form for prøver? Prøvene bygger på en fordeling av karakterene. Det vil si at 4% skal få LG, 24% NG, 44% G, 24% M og % S. Dette betyr at selv om alle elevene leser dobbelt så mye og blir dobbelt så flinke, vil det fremdeles være 4% som skal ha LG osv. Og, hvis en går opp fra G til M, må en gå ned fra M til G. Det er jo ikke rettferdig. Vi blir satt opp mot hverandre, konkurransen og presset vil bli hardere. Du får heller aldri igjen prøvene slik at du kan lære av feila du gjør, og se hvor du står i forhold til deg selv. Normerte prøver holdes nesten likt i hele Norge. Dette er ingen fordel for elevene. Det er jo ganske sjelden at elevene i Oslo og Mandal gjennomgår det samme pensumet. Det vil igjen si

at elevene må mase og stresse seg igjennom deler av pensumet for å kunne ha prøven. Alt dette er det ikke elevene og lærerne som bestemmer. Alt blir styrt fra staten. Det hadde vært bedre om lærerne og elevene kunne bestemme når prøver skulle holdes. Derfor bør elevene og lærerne kreve at normerte prøver skal helt vekk fra skolene, fordi de forverrer elevene og lærernes situasjon.

-- Jeg vil abonnere på UREDD, Norges eneste landsomfattende avis av og for ungdomsskoleelever. Send meg innbetalingskort. Koster 5 kr. i året.

Jeg vil selge UREDD. Send meg ..... eksemplarer av hvert nummer.

Jeg vil ha kontakt med Rød Ungdom.

Navn:.....

Adresse:.....

Postadresse.....

Send slippet til UREDD, boks 26, Grorud, Oslo 9.

Rocken var lenge en undergrunnsbevegelse. Platene ble lenge spilt inn på små ukjent plate-selskap. De store selskapene boikotta rocken, og kalte den dyrisk. Først når de så at det var mulig å tjene store penger på den, satset de på folk som Elvis og Tommy Steele.

Det er få plateselskaper i Norge og de blir kontrollert av utenlandsk plate-industri. Disse selskapene er bare interessert i å lage plater som selger og som kommer på norsktoppen og hit-listene.

Derfor er det mye god musikk som ikke får se dagens lys. Ei gruppe fikk lov til å spille inn ei plate hos Bendiksen. Hvis salget av plata gikk bra, skulle de få spille inn flere plater. Hvis ikke måtte gruppa nedlegge hele virksomheten. En annen ting er at de få store plateselskapene dominerer markedet helt, fordi de har mest kapital.

Ved Ragnarock-festivalen spilte så og si alle gruppene for samme plateselskapet.

Musikerne får også veldig dårlig betaling for platene sine. Det meste av fortjenesten går til plateselskapene.

Bluesen led samme skjebne. Etter lenge å ha vært de svarte amerikanernes musikk, begynte plutselig de store selskapene å trykke bluesplater. De øyna lettjente penger. I stedet for å hjelpe fram bluesen, lagde de store selskapene plater av sikre listetoppere. Vi ser gigant-selskapene hindrer og ødelegger utviklingen av

musikken. De tenker bare på fortjeneste. Som motvekt mot denne plate-industrien har en gjeng med musikere og musikkinteresserte dannet et plateselskap – MAI. Vi oppsøkte dem og fant dem i et gammelt kjellerlokale i Oslo, hvor folk var ivrig opptatt med å pusse opp. Vi snakket med visesangeren Helge Pran.

plate-
fronten

Men, hvordan vil dere at Mai skal være?

Mai vil bedre kvaliteten og senke prisene. Vi vil ikke gi ut dyr, flat og kjedelig musikk ala Gluntan.

Vi vil at folk skal være mer med på å bestemme hva som skal komme ut. Mai skal bli et redskap for folket å gi rom for mange forskjellige meninger. Vi vil at selskapet skal gi ut plater som handler om hvordan folk har det i dette samfunnet.

Hva har dere tenkt å gi ut?

Vi vil ikke si noe sikkert før vi har fått pratet med folk og diskutert hva det er behov for å høre. Men, vi vil arbeide for å få ut en kvinneplate, plater med norsk folkemusikk, jazzplater og kanskje noe fra festivaler. Når det gjelder kvinneplata ser vi gjerne at folk bidrar med forslag og tekster.

Vi regner med å få ut ca. 10 LP'er i løpet av året. For å klare dette trenger vi hjelp og støtte fra folk ved at de kan kjøpe støtteaksjer. Hvis du har støtteaksjer kan du få kjøpe LP'er til rimeligere pris. En LP 4 til ca. 32,50 og en LP 3 til ca. 25,00. En støtteaksje koster 50 kr. Mais adresse er St. Olavsgt. 27, Oslo 1, postgiro 20 96 74.

FRITT PALESTINA

Tenk deg følgende: En dag bestemmer FN at en forfulgt folkegruppe skal få slå seg ned i Norge. Denne folkegruppen er imidlertid ikke fornøyd med å dele plassen med oss. Ved hjelp av ulike terrormetoder tvinges nordmennene ut av landet. Det fremmede folket oppretter en rasistisk stat. Vi må dra til Sverige og bo i flyktningeleirer. Men lederne for folkegruppa vil ha mer land, derfor starter de krig mot Sverige og okkuperer deler av landet.

Hvis dette hadde skjedd – tror du ikke at det norske folket hadde protestert. Tror du ikke at både vi og Sverige hadde gått til krig for å få igjen områdene? Jo, og du ville ha vært enig i det.

En utenkelig situasjon? Ja, for oss så, men ikke for palestinerne.

For 25 år siden opprettet FN staten Israel på arabisk område. Israel skulle gi plass til alle av jødisk avstamning. Araberlandene protesterte. Palestinerne ble ikke spurt.

De jødiske lederne, sionistene, begynte snart å føre en rasistisk politikk. Palestinerne ble fratatt sin jord og jagd ut av sitt eget land.

Til sammen er 1 1/2 million palestinere tvunget vekk. Hundretusener lever under umenneskelige forhold i flyktningeleirene, utenfor Israels grenser.

Siden staten ble opprettet har Israel mangedoblet sine landområder. Etter den 3. og nestsiste krigen mot araberlandene okkuperte de store deler av Egypt og Syria. Dette er bakgrunnen for den krigen som raser nå.

Araberlandene krever sine fratatte områder tilbake. Det er rettferdig, derfor støtter vi dem. Palestinerne kjemper for å vende tilbake til sitt land. Men hva med jødene? Skal de jages på sjøen? Nei, palestinernes mål er at det skal opprettes en demokratisk, ikke-rasistisk stat hvor de og jødene kan leve fredelig sammen.

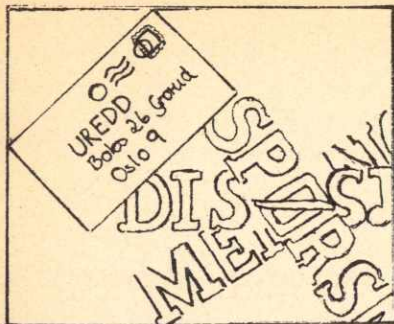

Nixon: Har jeg ikke gjort deg vakker, Golda?

Mange jøder er for en sånn stat. De er mot Meir og Dayans rasistiske krigs-politikk. De er mot Israels imperialism. De er mot at Israel sammen med og hjulpet av USA, kaster napalmbomber over arabisk sivilbefolkning. Men det er vanskelig å være mot overklassens politikk i dagens Israel. Det rår et beinhardt borgerlig diktatur.

La oss slå fast: Egypt og Syria fører en rettferdig krig for å få tilbake de landområdene Israel tok i 1967.

Palestinerne har rett til å bo i sitt fedreland, deres kamp for et demokratisk Palestina hvor jøder og palestinere kan leve fredelig sammen, støtter vi. Bare ved at den rasistiske staten Israel blir knust, kan det bli fred i Midt-Østen.

Å dette jævlige presset. Nå er det snart tentamen igjen. Nå må du lese. Bare lese. Hvis du ikke leser, får du LG. Hvorfor har vi karakterer? Jo, du skal jo se hvor du står. Ja, ja, men hvorfor får vi karakterer når vi går ut av skolen da? Fordi arbeidsgiverne skal kunne plukke ut fabrikkarbeidere og høyere embetsmenn. Elever – til kamp mot karaktersystemet.

Hilsen Sint

Hva synes du om avisa? Er Uredd så bra som du kunne tenke deg? Kom med forslag, skriv gjerne artikler sjøl. Er du enig i det som står i avisa? Hva synes du om Rød Ungdom? Hva gjør ungdommen på hjemstedet ditt? Skriv innlegg til Uredd, vi trykker det!

KAMP NYTTER

Moss – ca. 200 ungdomar okkuperte eit hus som hadde stått tomt i lang tid. Grunnen var at dei mangla ein stad å vere, og no ville dei gjerne danne ein klubb.

Kommunen stilte seg skeptisk til okkupasjonen. Men ved hjelp av foreldre og ein mengde lesarbrev i avisene som støttet ungdommen, blei presset for stort og kommunen gav etter.

Eit diskotek som nyleg blei stengd, blei overtatt av kommunen og opna.

Oslo – normerte prøver er no frivillige på ungdomsskolane i Oslo etter at elevane har aksjonert mot dei gjennom streikar og demonstrasjonar.

Årdal i Jølster – bygdefolket oppretta ein privatskule i protest mot skule-sentraliseringa. Etter hardt press fekk dei i år stønad frå styresmaktene til dei tre fyrste klasse-trinna på skulen.

Vats i Hallingdal – bygdefolket fekk pressa styresmaktene til å overta skulen, etter at dei hadde drivi han med eigne midlar i 13 år!

Oslo – kommunen har inntil vidare utsatt å nedlegge trikken etter at 60 000 skreiv under på eit opprop mot desse planane.

I Bryne og Harstad kjempar nå ungdommen for ein stad å vere.

UREDD

Ungdomsskoleavis utgitt

av RØD UNGDOM

Kommer ut med ca. 6 nummer i året.

Adresse: Boks 26 Grorud, Oslo 9.

Postgiro 2 21 03 75.

Redaktør og ansvarlig utgiver: Terje Tvedt.

Trykt hos:

